

for at hjælpe paa Arbejderne. Jeg kan for mit Vedkommende ikke Andet end anbefale det ærede Thing at følge dette Forslag, som jeg tror baade er ønskeligt for at komme til en klar Anskuelse af disse Forhold, og i sig selv ganske bifaldsværdigt; og jeg kan derfor ikke Andet end anbefale det ærede Thing at vedtage Forslaget.

Winter: Der er et Par Punkter, hvorom jeg vil tillade mig et Par Bemærkninger, saavel som om den Stilling, jeg har indtaget til dem. Der er f. Ex. Spørgsmaalet om Lemvig Havn. Hvad denne Havn angaar, saa er det blevet gjort sandsynligt for Udvalget, at den Skade, som man der lider under, nemlig Beleorn, som har tilintetgjort Bolværterne i Havnen, efter al Sandsynlighed er fremkommet ved en Naturbegivenhed, og at der derfor kan være en særlig Grund til at komme Byen til Hjælp. Men det, der har holdt mig, og jeg tror ogsaa flere i Udvalget, tilbage fra at gaa ind paa den ærede Ministers Forslag, er Frykten for, at der fra andre Smaahjbstæders Side, der ogsaa med Hensyn til deres Havnevesen ere temmelig uheldigt stillede, skulde komme lignende Krav, saaledes at man ikke kan vide, hvilken Udstrækning dette i det Hele taget kan faae, og dette har f. Ex. for mit Vedkommende været Bevæggrunden til at slutte mig til Forslaget, saaledes som det er opstillet af Udvalget. Da det er en Naturbegivenhed, der har forarsaget denne Ulykke, kan ikke enhver anden lille Kjøbstad komme og beraabe sig paa, at man har hjulpet Lemvig med Hensyn til dens Havn, og at man derfor ogsaa skulde hjælpe dem, thi Grunden er jo saa forskjellig. — Der var en Yttring, som fremkom fra den ærede Indenrigsminister med Hensyn til Mørke Port ved Kronborg, en Yttring, som jeg vilde ønske havde været noget mere fremhævet tidligere, end Tilfældet er. Den ærede Minister gjorde, nemlig opmærksom paa, at man kunde betragte dette som en Afslutning af de Arbejder, som der nu igjennem en Række af Aar vare foretagne ved Kronborg Slot for at bevare denne monumentale Bygning. Dette er ikke for mig traadt tilstrækkelig klart frem tidligere, thi da tror jeg, at jeg vilde have stillet mig noget anderledes til dette Forslag, end jeg har gjort. Naar man nemlig, som det vil ses af et nu foreliggende Forslag, der gaar ud paa at give Midler til at bevare de Stendysse, der findes rundt omkring i Landet, og som kunne have stor historisk Interesse, kan gjøre dette med Hensyn til denne Art af mangfoldige Monumenter, saa lød det maasse nær, at man ogsaa havde givet dette Bidrag til Kronborgs Istandsættelse, siden vi i Øvrigt i saa mange Aar have bevilget de temmelig store Summer, der ere medgaaede. Dette har imidlertid ikke for mig staaet saa tydeligt og heller ikke har det i den Grad været fremhævet, som den ærede Minister nu i Dag har gjort her for Thinget, og jeg vil

derfor tilstaa, at dersom der ellers viser sig nogen Stemning for at gaa ind paa Forslaget, saa skal jeg være med til at stemme for det, efter de Forhold, som nu finde Sted, navnlig da man finder sig foranlediget til at bevilge den ikke ubetydelige Sum af 3,500 Rbd. til at bevare Stendysserne rundt om i Landet for, hvoraf der forøvrigt er en saa overordentlig talrig Mængde. Jeg veed nu ikke, hvorledes den ærede Ordfører eller Udvalgets øvrige Medlemmer ville stille sig til dette Spørgsmaal; om de finde, at man kunde stille sig lidt anderledes til det, skal jeg lade staa hen, men afvige fra de andre Medlemmer i Udvalget, naar de ikke ville gaa ind paa denne Bevilling, finder jeg ingen Anledning til. — Hvad angaar de Forslag, der ere fremkomne om Husfliden, da vil jeg sige et Par Ord i Anledning af en Yttring, som fremkom fra det ærede Medlem for Næstved (Albretsen); der har stillet et Underendringsforslag til det Forslag, som er stillet af Rigsdagsmanden for Solbæk Amts Bde Balgfreds (Dinesen). Det ærede Medlem havde ventet, at man i Finantsudvalget vilde have taget sig af denne Sag og hjulpet den videre frem, men den har imidlertid ikke der fundet nogen stor Afslutning. Jeg tror, at dette ligger mest deri, at et Forslag om en saa betydelig Sum kommer frem fra Private og ikke fra Regjeringen. For et Medlem som mig, der i saa mange Aar har været Medlem af Rigsdagen, er dette Noget, som indeholder en stor Banstuelighed, thi naar jeg husker tilbage paa den lange Tid, hvori jeg har været i Rigsdagen, kan jeg sige, at det først er i de senere Aar, at man overhovedet nogenstunde er kommen ind paa at bevilge et Beløb af nogen Størrelse, naar Forslaget derom ikke er fremkommet fra Regjeringen, og jeg tror, at det vilde være ganske heldigt, om man optog denne Tradition igjen, thi det er dog mærkeligt at se, hvorledes der temmelig uforberedt kommer store Begjæring her ind i Thinget om den Slags Ting. Jeg tager vistnok ikke fejl, naar jeg mener at kunne erindre, at der for et Par Aar siden fremkom et Forslag fra nogle enkelte Rigsdagsmand om at anskaffe et overordentlig kostbart Krigsskib (Dixen). Det var ikke mig; Nei, det siger jeg heller ikke, jeg tror snarere, at det var det ærede Medlem, der idag har stillet Forslag om de 10,000 Rbd., men jeg tør ikke sige det med Visshed. Det forekommer mig imidlertid, at saadanne store Krav til Bevillingsmyndigheden i det Hele burde være saaledes begrundede, som det bedst kan ske af Regjeringen, og naar der kommer mange af dem, begynder det allerede at kaste et lille Lod i Vægtstaaalen med Hensyn til Balancen. Jeg vil ikke sige, at dette er saa betydeligt, at det kan være afgjøvende, men det kan drives for vidt. Det forekommer mig, at der er en Tilbøjelighed til at komme med saadanne Forslag, og dette er en af de Grunde, hvorfor jeg ikke kan gaa ind paa det foreliggende Forslag,